

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2022-04-12
Besvaras senast
2022-04-20 kl. 12.00

Till näringsminister Karl-Petter Thorwaldsson (S)

2021/22:1450 Brist på torv

Att skapa förbränningsprocesser helt utan koldioxidutsläpp är omöjligt. Vid all förbränning avges koldioxid. Vid sämre förbränning får vi även en del andra negativa effekter, som bildandet av kolmonoxid, kväveoxider och sintring.

Med bibränsle i pannan ökar risken för sintring jämfört med vid användandet av kol. För att höja verkningsgraden, få renare rökgaser och få mindre sintring behövs additiv. Ett exempel på ett sådant är svavel. Svavel kan produceras genom brytning i gruvor eller genom frackning. Frackning innebär att extremt upphettat vatten med kemikalier sprutas ned i berget och svavel frigörs som gas och samlas upp, det mesta av svavlet i varje fall. Att kemikalier och andra gaser blir en biprodukt som kan nå såväl atmosfären som grundvattnet glöms ofta bort.

Ett alternativ till svavel är torv. Torv är ett välfungerande svenskt bränsle som nu fasas ut då den inte är att betrakta som ett additiv. I stället klassas torven som ett semiförnybart bränsle och omfattas av utsläppsrätter, vilket gör det dyrt att och använda. Svavel, som däremot inte är förnybart, anses inte vara ett bränsle utan ett additiv, varför det slipper omfattas av både skatt och utsläppsrätter.

Konsekvensen för det svenska torvbruket är tydlig. Energitorven, som i århundranden fungerat utmärkt som bränsle både enskilt och i sameldning med andra bibränslen, fasas nu ut. Det innebär färre inhemska jobb i glesbygd, och det innebär att en gren av jord- och skogsbruket går mot sitt slut. Det innebär att den svenska regeringen prioriterar fracknings- och gruvjobb utomlands framför dessa, förhållandevis enkla, jobb i Sverige. Detta sker dessutom i det fördolda så att konsumenten i princip aldrig förstår att det händer. Det är synd och skam.

Torvbruket kan ifrågasättas, självklart, samtidigt som det skapar nya våtmarker med hög biologisk mångfald. Dessutom är torvbruket en klimatresurs eftersom läckaget av växthusgaser från de dränerade torvmarkerna upphör när den efter avslutad skörd efterbehandlas.

Torvbranschen håller landsbygden levande och ser till att Sverige vid en kris har ett inhemskt bränsle att tillgå. Torven skulle kunna klassas som ett effektivt additiv och vara en naturlig del av bioenergin även i framtiden. Dessutom är

torv en stor och viktig beståndsdel i jord för handelsträdgård, grönsaksodling och trädgårdsodling. Här exporterar också Sverige till trädgårdslandet Nederländerna, bland annat.

Nu har frågan om torven varit uppe i energidebatten i riksdagen, och värnandet om torvbrytning fick avslag från regeringspartiet. Om inte inhemska torvskörd finns är de alternativ som finns import från Belarus eller Ukraina, vilket i dagsläget inte kan ses som stabilt.

Min fråga till näringsminister Karl-Petter Thorwaldsson lyder:

På vilket sätt tänker näringsministern verka för att additiv till förbränningsprocesser som är nödvändiga samt torv till våra trädgårds- och grönsaksodlingar ska säkras då den svenska torven inte kommer att finnas i tillräcklig volym?

.....

Lotta Olsson (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Annalena Hanell